

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/414/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713205024
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7713205024.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu CD Consulting s. r. o., Praha 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, IČO: 264 29 705, Česká republika, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej A. F., H., H. XXX/X, o zaplatenie 321 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 7C/190/2013-98 zo 16.3.2016 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) zmenkový úrok vo výške 0,09 % denne zo sumy 387 € od 25.8.2010 do 16.10.2010, zo sumy 321 € od 17.12.2010 do zaplatenia zastavil, v prevyšujúcej časti návrh žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa žalobca návrhom, došlým mu 28.3.2013, domáhal voči žalovanej, čím ho odôvodnil, že žalobca je obchodnou spoločnosťou na území Českej republiky (ďalej len ČR), žalovaná ako fyzická osoba má bydlisko na území Slovenskej republiky (ďalej len SR), že žalovaná zmenka bola vystavená na území SR, kde je jej platobné miesto, že predmetom konania je cezhraničný spor podľa čl.3 bodu 1 nariadenia Rady /ES/ č.861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie), nakoľko žalobca má sídlo v ČR, teda v členskom štáte inom ako v členskom štáte súdu konajúceho vo veci, že hodnota pohľadávky v čase doručenia mu tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky nepresahuje 2 000 € bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov a preto sa podľa čl.2 bodu 1 Nariadenia „a“ tento spor uplatňuje Nariadenie, že žalovaná má bydlisko v jeho obvode, z toho dôvodu je podľa uvedeného Nariadenia príslušným súdom na konanie vo veci, že takto určená jeho právomoc je v súlade s čl.16 bodu 2 nariadenia Rady /ES/ č.44/2001 „Z. z.“ z 22.12.2000 o právomoci o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, že predmetom konania je spor zo zmenky, ktorá bola vystavená podľa slovenského práva, miesto vystavenia aj platobné miesto sa nachádza na území SR, že vzhľadom na uvedené sa žalované vzájomné majetkové vzťahy účastníkov konania spravujú právnym poriadkom SR, že použitie právneho poriadku SR v súlade s § 10 a § 11 zák.č.97/63 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov zodpovedá rozumnému usporiadaniu záväzkového vzťahu účastníkov konania, že iná dohoda účastníkov konania o voľbe rozhodujúceho práva v konaní preukázaná nebola, že z uvedeného návrhu, ako aj ostatných obdobných konaní známych mu z jeho činnosti vyplýva, že žalobca si uplatňuje ako indosatár práva zo zmenky s tým, že nemá k dispozícii zmluvu o úvere a nie je ani povinný mu predkladať ako indosatár uvedené listiny, uplatňuje si totiž práva zo zmenky a zmenku získal od predchádzajúceho veriteľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava (ďalej len PohotovostĚ) a, že žalovaná na pojednávaní 16.3.2016 uviedla, že je pravdou,

že uzavrela s Pohotovosť-ou zmluvu o úvere a zároveň tento úver aj čerpala a, že časť úveru vrátila, ale doklady o jednotlivých splátkach nemá k dispozícii. Vymenoval dôkazné prostriedky, ktorými vykonal dokazovanie a ďalej uviedol: V súčasnosti je v právnom poriadku Európskej únie (ďalej len EÚ) a aj v slovenskom právnom poriadku odvetvie spotrebiteľského práva, ktorého účelom je predovšetkým zabezpečiť ochranu spotrebiteľa, nastolením reálnej, nielen formálnej rovnosti účastníkov, čo sa týka ich práv a povinností v spotrebiteľských vzťahoch a to aj v rámci súdnych, exekučných a iných konaní. Spotrebiteľské právo je špeciálne právo a má prednosť pred ostatnými odvetviami. Z tohto dôvodu zaujal právny názor, že aj v tomto konkrétnom konaní podľa Nariadenia, ale aj v konaniach kde sa uplatňuje právo z cenných papierov, je povinný z úradnej povinnosti - ex offio skúmať, či „sa nejedná“ o spotrebiteľské právne vzťahy. To, že „sa jedná“ o konanie s nízkou hodnotou sporu, resp., že si žalobca uplatňuje právo zo zmenky, na tomto právnom názore nič nemení. Ak zistí, že „sa jedná“ o spotrebiteľský právny vzťah, použije v konaní pri jeho posúdení aj normy spotrebiteľského práva a to za účelom súdnej ochrany spotrebiteľa. V tomto konaní zistil, že jeho predmetom sú spotrebiteľské právne vzťahy. Z výpisu z obchodného registra predchádzajúceho veriteľa tejto pohľadávky Pohotovosť-i, vyplýva, že do predmetu jeho činnosti patrí aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je mu taktiež známe z jeho činnosti a z iných konaní, že táto spoločnosť poskytuje aj tzv. spotrebiteľské úvery. Z úverovej zmluvy vyplýva, že „sa jedná“ o spotrebiteľský právny vzťah. Uvedené skutočnosti už riešil právoplatne aj exekučný súd. Uviedol ďalej, čo vyplýva zo zmenky predloženej žalobcom, zo zmluvy o úvere uzavretej medzi Pohotovosť-ou (predchádzajúci veriteľ) a žalovanou, č. zmluvy 905100109 z 24.3.2010 a, aká je dohoda o vyplnení zmieniek zo všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len VPPÚ) v čl. 14 (citoval jeho znenie). Zo zmluvy o úvere a všeobecných podmienok, v ktorých je dohodnutá aj dohoda o vyplnení zmieniek vyplýva, že neboli individuálne dojednané, sú na formulárových tlačivách, a spotrebiteľ nemal možnosť ich zmeniť, ovplyvniť ich a boli vopred pripravené právnym predchodcom žalobcu - veriteľom. Zmenkovú sumu si môže veriteľ vyplniť vo výške ako chce, vrátane istiny, poplatkov, úrokov a rôznych sankcií, bez ohľadu na vôľu dlžníka a bez možnosti kontroly. Vykonal dokazovanie a zistil, že návrh žalobcu nie je dôvodný a je ho potrebné zamietnuť. Uvedený návrh spĺňa podmienky na konanie podľa Nariadenia, pretože žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území ČR a žalovaná je fyzickou osobou, ktorá má bydlisko na území SR. Predmetom konania je cezhraničný spor, pričom hodnota nepresahuje 2 000 € bez prísł. Žalobca hoci si uplatnil práva zo zmenky, nežiadal vydať zmenkový platobný rozkaz podľa § 175 O. s. p. Je viazaný návrhom. Predmetom konania je spor zo zmenky. Zmenka bola vystavená podľa slovenského práva s miestom vystavenia i platobným miestom nachádzajúcim sa na území SR. Pôvodným veriteľom, ako aj zmenkovým veriteľom a remitentom bola Pohotovosť, ktorá postúpila túto pohľadávku zo zmenky na českú spoločnosť, terajšieho žalobcu. Z tohto dôvodu boli formálne splnené podmienky pre použitie uvedeného Nariadenia. Keďže žalobca si výslovne uplatňuje právo na zaplatenie žalovanej sumy s prísł. zo zmenky, musel zistiť, či zmenka spĺňa náležitosti stanovené zák.č.191/50 Zb. o zmenkách a šekoch. Predložená zmenka je vlastnou zmenkou. Konštatoval, že uvedená zmenka spĺňa všetky náležitosti podľa tohto právneho predpisu a to aj vzhľadom na právny názor Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove vyslovený v obdobnom konaní vo svojom uznesení z 11.3.2014, ktorým rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu (ďalej len OS) Humenné 21C/124/2013 v jeho právnej veci proti žalovanej Ľubici Bajzovej o zaplatenie 152 € s prísł. V uvedenom uznesení KS v Prešove poukázal na to, že zmenka má všetky náležitosti podľa zák. o zmenkách a šekoch a preto „sa jedná“, vzhľadom na tento zák., o platnú zmenku. Z pripojeného exekučného spisu OS Michalovce 17Er/180/2011 vyplýva, že tú istú pohľadávku, z tej istej zmenky a z úverovej zmluvy, t.j. z toho istého spotrebiteľského právneho vzťahu si na základe rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu uplatnil voči žalovanej ako povinnej predchádzajúci veriteľ ako oprávnená - Pohotovosť. Z uznesenia exekučného OS Michalovce ďalej vyplýva, že súd žiadosť súdneho exekútora (ďalej len exekútor) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Dôvodom bolo, že v tomto prípade „sa jedná“ o spotrebiteľský právny vzťah a je preto na neho potrebné použiť právne normy o ochrane spotrebiteľa. Exekučný súd zároveň konštatoval, že rozhodcovské doložky uzavreté v tomto prípade sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou a teda sú absolútne neplatné. Následne bolo exekučné konanie uznesením exekučného súdu zastavené. Iné exekučné súdy v obdobných exekučných veciach oprávnenej Pohotovosť s obdobnými úverovými zmluvami, taktiež konštatovali, že „sa jedná“ o spotrebiteľské právne vzťahy a zamietli žiadosť exekútora o udelenie poverenia. Dôvodom dokonca bolo, že dohoda o vyplnení blankozmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve a je aj v rozpore s dobrými mravmi a preto je absolútne neplatná. Napr. Uznesenie OS Bratislava V. 37Er/5901/2011 zo 4.4.2011, právoplatné 5.5.2011. V uvedenom spore je zrejmé, že „sa jedná“ o spotrebiteľský vzťah, o čom už rozhodli aj exekučné súdy. Predmetom konania je zmenka, ktorá slúžila na zabezpečenie, ale aj na uhradenie dlhu vzniknutého zo zmluvy o

úvere, ktorý je spotrebiteľským vzťahom. Na uvedený právny vzťah je preto potrebné použiť, okrem ust. zák. o zmenkách a šekoch, aj ust. O. z. o spotrebiteľskom práve a iné spotrebiteľské právne normy EÚ a SR. Návrhom sa uplatňuje nárok zo zmenky, t.j. cenného papiera a to dokonca z indosovanej zmenky podľa zák.č.191/50 Zb., čo umožňuje právnomu predchodcovi žalobcu, aby použitím zmenky obišiel ust. o ochrane spotrebiteľa a následne si vymáhal od dlžníka plnenia aj z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zmenka je síce založená na prísnej formálnosti zmenkových vzťahov a vo všeobecnosti sa pri zmenke neskúma causa pôvodného právneho vzťahu. Výsledkom však môže byť, že dôjde k porušeniu rovnosti účastníkov „s neužitím“ tohto inštitútu a to bez možnosti súdnej kontroly [VI.ÚS 457/2010 Ústavného súdu (ďalej len ÚS) CZ]. Podľa konkrétneho rozhodnutia Európskeho súdneho dvora (ďalej len ESD) EÚ zo 16.11.2010 práve vo veci Pohotovosť C-76/10, bolo rozhodnuté, že vnútroštátny súd má v každom štádiu konania vrátane výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií obsiahnutých v zmluve o úvere, ak má k tomuto účelu k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave. Citoval čo je uvedené v bode 37 tohto rozhodnutia a, čo je jasne uvedené v bode 38 rozhodnutia. V rozsudku ESD C-419/2011 zo 14.3.2013 (Česká sporiteľňa a.s. proti Geraldovi Feichterovi) samotný ESD v konaní pri uplatnení práva zo zmenky z úradnej moci skúmal postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Podľa záverov tohto rozhodnutia napriek tomu, že v danom prípade „sa jedná“ o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Pri posúdení veci, poukazuje (súd) aj na nemecký rozsudok Z1965, podľa ktorého, ak bola zmenka prevedená na iný subjekt (čo je aj tento prípad, pretože prvý zmenkový veriteľ Pohotovosť ju previedol na žalobcu) a pritom jestvujú indicie, že zmenka zabezpečovala úver alebo pôžičku pre spotrebiteľa (čo je aj tento prípad), nie je možné poskytnúť ochranu žalobcovi, lebo aj nový zmenkový veriteľ, t.j. žalobca si mal preskúmať v súlade so spotrebiteľským právom, či zmenka zabezpečovala spotrebiteľský úver a hlavne z dôvodu, že nadobudol tieto zmenky od subjektov (v tomto prípade Pohotovosť) o ktorých je všeobecne známe, že predmetom ich činnosti je poskytovanie úverov alebo pôžičiek. V liste Európskej komisie (ďalej len EK) z 25.4.2013 pod č.2012/4165, Vec: výzva - porušenie č.2012/4165, ktorý bol zaslaný SR práve z dôvodu upozornenia zo strany EK, že SR pravdepodobne dôsledne nedodržiava spotrebiteľské právo EÚ. V tomto liste EK dokonca výslovne uvádza práve Pohotovosť (str.2,3,14 listu EK), ako aj už uvedené rozhodnutie ESD EÚ vo veci Pohotovosť. O. i. sa v tejto výzve výslovne uvádza v bode 4. iné praktiky zamerané na vyháňanie sa riadnej justičnej kontrole (str.5 EK): Okrem rozhodcovského súdu alebo ako alternatíva k nemu, obchodníci používajú aj iné praktiky a postupy na vymáhanie nezákonných pohľadávok založených na nekalých podmienkach. Prvým príkladom uvedeným EK je používanie blankozmeniek. Obchodníci vyplňajú do blankozmeniek svoju nárokovanú sumu, hoci to právne predpisy o spotrebiteľských úveroch nedovoľujú, a napriek skutočnosti, že tieto pohľadávky nemajú oporu v právnych „predpisov“ a sú založené na nekalých podmienkach. Rozhodcovské súdy však vynášajú rozsudky aj na základe týchto zmeniek. Návrh zamietol, pretože z uvedených listín vyplýva, že dohoda o vyplnení zmeniek uvedená vo VPPÚ je neprijateľnou zmluvou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oboch účastníkov tohto spotrebiteľského právneho vzťahu, v neprospech spotrebiteľa a je aj v rozpore s dobrými mravmi. Je teda absolútne neplatnou. Bez takejto platnej dohody je preto absolútne neplatná aj samotná zmenka, na základe ktorej si žalobca uplatňuje žalovanú pohľadávku. Bez platnej dohody o vyplňacom práve nemôže byť platná ani vyplnená zmenka [rozhodnutie Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR 4Obo/161/2007]. Na uvedený prípad je potrebné okrem zák. o zmenkách a šekoch použiť aj právne názory v uvedených rozhodnutiach súdov EÚ a členských štátov EÚ a aplikovať aj tieto právne normy: Citoval znenie čl.2 písm. a), čl.3 ods.1 a 2 smernice 93/13/EHS, § 121 O. s. p., § 52 ods.1,2, § 53 ods.1,2,4 písm. k), ods.5, § 54 O. z. platného ku dňu uzavretia zmluvy, § 3 ods.1 a § 39 O. z. Zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa na túto zmluvu nepoužije vzhľadom na § 2 ods.2 (citoval jeho znenie). Zmluva aj napriek tomu má povahu spotrebiteľskej úverovej zmluvy, inej ako spotrebiteľský úver. Dodal, že treba rozlišovať neplatnosť zmenky ako cenného papiera buď podľa zák.č.191/50 Zb., ale na druhej strane je potrebné rozlišovať neplatnosť dojednaní o vystavení, resp. vyplnení zmenky a následne neplatnosť samotnej zmenky vystavenej podľa týchto dojednaní, ak sú v rozpore so spotrebiteľskými právnymi normami a to či už pre neprijateľnosť zmluvných podmienok, alebo pre rozpor s dobrými mravmi. Dohoda o vyplňacom práve k zmenke, ako aj zmenka sú neplatné podľa ust. spotrebiteľského práva a nie podľa zák. o zmenkách a šekoch. Keďže si žalobca uplatnil výslovne právo zo zmenky, celý návrh zamietol. Zmluva a obchodné podmienky nie sú individuálne dojednané a sú na predtlačení formulároch. V tomto konkrétnom prípade posúdil za absolútne neplatné dojednanie o vyplnení zmenky, ako aj následne vystavenú samotnú zmenku a to z 2 samostatných dôvodov. Dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľná zmluvná podmienka a to podľa čl.2 písm. a/ v spojení s ust. prílohy ods.1 písm. s/ Smernice 93/13/

EHS, pretože „sa jedná“ o podmienku ktorej účinkom a dôsledkom by bolo priznanie za neplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa, neprimerane vysokého prísl. pohľadávky - zmenkový úrok 0,25 % denne. Zároveň ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 52 a n. O. z. a to predovšetkým podľa § 53 ods.4 písm. k/, pretože umožňuje požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. V tomto konkrétnom prípade je zrejmé, že dohoda o vyplnení zmenky a následná vystavená zmenka podľa § 53 ods.1 O. z. spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a umožňuje mu vymáhať od spotrebiteľa aj neprimerane vysoké sankcie. Okrem toho nebola individuálne dojednaná. Dojednanie o vyplňacom práve zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj preto, že na základe tejto podmienky vystavená zmenka umožnila previesť indosáciu bez súhlasu spotrebiteľa práva zo zmluvnej strany Pohotovosť na žalobcu, čím došlo k zhoršeniu postavenia a ochrany práv spotrebiteľa. Zmenka a jej indosácia nadmerne sťažili spotrebiteľovi možnosť realizovať práva spotrebiteľa. Taký záver vyplýva už z charakteru zmenkového konania, ktoré nepripúšťa skúmanie dôvodu vzniknutého záväzku, ani ex offo ochranu spotrebiteľských práv (ÚS ČR IV., ÚS ČR 457/10). Taktiež je zrejmé, že tento právny úkon a to dohoda o vyplnení zmenky a následne podľa nej vystavená zmenka, sú absolútne neplatné aj podľa § 39 a § 3 O. z. a to pre rozpor s dobrými mravmi a pre rozpor so zák., resp. snahou veriteľa obísť právne normy spotrebiteľského práva. Účelom tohto právneho úkonu je prostredníctvom zmeniek, obísť uvedené ust. spotrebiteľského práva zameraného na reálnu a nielen formálnu ochranu práv a povinností spotrebiteľa a to aj súdom, v každom štádiu konania. Poukázal aj na rozhodnutie NS SR 4Obo 161/2007 zo 6.5.2008 (citoval, čo v ňom NS SR konštatoval a, čo v odôvodnení ďalej uviedol). Nie je sporné, že v tomto konkrétnom prípade si uplatňuje žalobca úrok 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročne, čo je taktiež samo o sebe v rozpore s dobrými mravmi. Je viazaný návrhom a keďže si žalobca uplatňoval v tomto konaní právo zo zmenky, ako z cenného papiera, dohoda o vyplnení zmenky a na jej základe vystavená zmenka sú absolútne neplatné, preto návrh v celom rozsahu zamietol. Taktiež je potrebné poukázať už na ustálenú judikatúru súdov SR a EÚ, že veriteľ má dôkaznú povinnosť preukázať, že uvedený právny vzťah nie je spotrebiteľským právnym vzťahom, resp. aj to, že dlžník bral úver ako podnikateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti, resp. ako nepodnikateľ na výkon svojho povolania. Samotné odškrtnuté políčka v predtlačенých zmluvách, takýmito dôkazom nie sú. V tomto prípade žalobca takéto skutočnosti nepreukázal a neunesol svoje dôkazné bremeno a dôkaznú povinnosť. Z čl.4 ods.4 Nariadenia (jeho znenie citoval) vyplýva, že ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, alebo ak navrhovateľ tlačivo na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, návrh sa zamietne. Podľa bodu 13 Nariadenia pojmy: zjavne neopodstatnené v kontexte zamietnutia pohľadávky a neprípustné v kontexte zamietnutia návrhu by sa mali určiť v súlade s vnútroštátnym právom. V tomto prípade je zrejmé, vzhľadom na uvedené odôvodnenie, že pohľadávka žalobcu uplatnená v tomto konaní je v rozpore so spotrebiteľským právom a je zjavne neopodstatnená a neprípustná. Preto návrh žalobcu zamietol. Zbral do úvahy aj rovnaké právne názory, napr. odvolacieho KS v Prešove 21Co 273/2014 z 5.2.2015, 6Co 61/2015 z 25.6.2015 a ďalších rozsudkov KS v Prešove, v obdobných veciach tohto žalobcu: v rozsudkoch KS v Prešove vo veciach odvolaní voči rozsudkom OS Humenné 21C/65/2014-97, 8314204957 z 27.5.2015, 21C/63/2014, 8314204945 z 22.7.2015, 21C/64/2014, 8314204948 z 22.7.2015, 21C/61/2014, 8314204855 z 22.7.2015, rozsudku OS Bardejov 21Co/273/2014, 8213202245 z 5.2.2015, rozsudku OS Prešov 7Co/339/2014, 8114211329 z 26.2.2015, ďalej rozsudok OS Čadca 6C/162/2013, 5113217633 zo 17.3.2015, OS Trenčín 36CbZm/193/2013, 3113208163 z 29. 10. 2014 a iné rozhodnutia. S poukazom na skôr uvedené, rozhodol v zmysle výroku rozsudku. Výrok o trovách konania sa opiera o § 142 ods.1 O. s. p. Neúspešnému žalobcovi nevzniklo právo na náhradu trov tohto konania a úspešná žalovaná si trovy konania neuplatnila.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto o d v o l a n i e z dôvodu, že: a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p.]; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.]. K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie, o. i., oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. On, a podľa dostupných informácií ani žalovaná, však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhl. 2. Podľa § 120 O. s. p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednacia zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods.1 a § 101 ods.1 O. s. p. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia

jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo alebo povinnosť. Ak účastník splní svoju povinnosť tvrdenia, hovorí sa, že uniesol bremeno tvrdenia. 3. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák.č.191/50 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej žiadnych námietok nebolo a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov „nevyhnutých“ pre rozhodnutie vo veci. 4. § 120 ods.1 O. s. p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrhnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť; Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania (z doterajších prednesov účastníkov a vykonaných dôkazov). V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania („koncentračný“ zásada v zmysle čl.5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrhnuté dôkazy. Je potrebné uviesť, že súd musí k otázke vykonania iných ako účastníkmi navrhnutých dôkazov pristupovať vyvážené, aby nedošlo k narušeniu rovnosti strán v spore. Svoj postup musí v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodniť. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezdôvodnil. 5. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo jeho právo. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. 6. Žalovaná mohla na základe čl.5 ods.3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to „zo“ dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1 veta „práva“ in fine O. s. p. vznášal námietky voči zmenke za žalovanú. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasti práva na spravodlivé súdne konanie. 7. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovanej a bez legitímneho podnetu na jeho ťarchu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo jej charakter ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľovala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala, svojim konaním ju prakticky uznala. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie žaloby na uplatnenie pohľadávky. Súd nevykonal žiadne dokazovanie nad rámec navrhnutých dôkazov v prospech uplatnenej pohľadávky, teda neobjektívne podporil žalovanú v tomto konaní. Navyše žalovaná o túto podporu nepreukázala žiadny záujem. Súd teda túto ochranu žalovanej prakticky nanútil, bez jej vôle. 8. Uvedené správanie súdu je neprijateľné v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl.46 ods.1 Ústavy SR, ako aj čl.6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. 9. Súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností. Súd za nesporné považoval to, že žalovaná s Pohotovosťou uzatvorili zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. 10. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania! Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaná a ani ona sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. V zmysle § 120 ods. 3 O. s. p. súd môže pri rozhodovaní vychádzať aj zo skutočností, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné. Musí však ísť o tvrdenia účastníkov konania a nie o fabulované tvrdenie súdu, ktoré nepotvrdí žiadny účastník. Ak súd na týchto údajne nesporných skutočnostiach založil svoje meritorne rozhodnutie, toto rozhodnutie nepochybne je postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť. 11. Súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej „interpretácii“ príslušných právnych predpisov a práva EÚ. 12. Je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez vád, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných ust. o zmenke upravených v zák.č.191/50 Sb. (ďalej aj ZŠZ; poznámka žalobcu) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 13. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. V konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovanej, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval, akoby išlo „k“ bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. 14. V súlade s konštantnou judikatúrou českých a slovenských súdov [najmä Rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 a rozsudok Nejvyššího

soudu (ďalej len NS) ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002], ktorých právna úprava zmenkového práva je vzhľadom na spoločnú históriu totožná a preto sú aplikovateľné na prejednávajúcu vec, je zmenka samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných ust. o zmenke upravených v ZŠZ vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 15. Súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej „interpretácii“ príslušných právnych predpisov a práva EÚ. 16. Súd sa uspokojil s konštatovaním, že je oprávnený v každom štádiu konania a v každom druhu konania skúmať z úradnej povinnosti, či sa nejedná v danej veci o spotrebiteľský vzťah. Zásadne nesúhlasí s tým, že súd je v tomto konaní oprávnený z úradnej povinnosti skúmať či ide o spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom na to, že súd neuvádza žiadne konkrétne argumenty, rozhodnutie súdu je potrebné považovať za arbitrárne a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo predstavuje zásah do práva na spravodlivý súdny proces a inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. b) O. s. p.]. 17. Cituje z odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu SR III.ÚS 36/2010 zo 4.5.2010. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil. 18. Zásadne trvá na tom, aby súd konal v zmysle právneho poriadku a vyhol sa kreovaniu svojej preskúmačej právomoci tam, kde mu to právny poriadok neumožňuje. Právny poriadok neumožňuje súdu preskúmať a na prejednávajúcu vec vzťahovať zmluvné vzťahy, ktoré s danou vecou nesúvisia a podľa právneho poriadku nemôžu súvisieť. 19. V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že skutočnosti o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovanou vôbec netvrdil, teda nebol nositeľom dôkazného bremena. Súd si sám vytvoril pochybnosť (nie reálny poznatok vykonaného dokazovania, ale čistý, ničím nepodložený dohad) o tom, že by medzi predchádzajúcim majiteľom zmenky (ktorý ani nie je účastníkom tohto súdneho konania) a žalovanou mohol existovať iný (navyše celkom samostatný) záväzkový vzťah, než aký je predmetom tohto súdneho konania. Súd teda vykonštruoval tvrdenie, ktoré žiadal aby preukázal. 20. Súd v sporovom konaní môže svoje rozhodnutie zakladať len na takých tvrdeniach, ktoré sú produkované účastníkmi konania a nie na tvrdeniach, ktorých pôvod nachádza v iných konaniach a tieto tak nie sú výsledkom dokazovania. 21. Ak existuje jeho dôkazná povinnosť vo vzťahu k ním tvrdným skutočnostiam, ad absurdum tvrdil, že existuje aj dôkazná povinnosť súdu vo vzťahu k súdom tvrdným skutočnostiam. Opäť ad absurdum, ak súd svoje tvrdenie nepreukázal (súd uvádza, že objektívne nebolo možné posúdiť, či ide o spotrebiteľský vzťah), neuniesol dôkazné bremeno a nemôže na tomto základe založiť svoje rozhodnutie. Uvedená konštrukcia je samozrejme absurdná, pretože súd nie je účastníkom konania, nemá povinnosť, ale ani oprávnenie kreovať skutkové tvrdenia a má len limitované oprávnenie vo vzťahu k rozsahu dokazovania. Súd však zjavne a zreteľne porušil kontradiktórnosť súdneho procesu a presiahol voju právomoc. V tomto konaní vystupuje nie proti 2 žalovaným (1. samotná žalovaná, 2. súd), ale proti jedinej žalovanej, pričom súd je nezávislým arbitrom, ktorý rozhodne na základe tvrdení účastníkov a vykonaného dokazovania. 22. Súd predovšetkým ignoroval § 17 ZŠZ (cituje jeho znenie). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jej vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaná, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia cituje). 23. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči nemu, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovanej a predovšetkým žalovaná v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto „úlohu“ a iniciatívu na seba (proti vôli žalovanej) prevzal súd a suploval aktivitu žalovanej. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovanú na nich ani upozorniť (§ 5 ods.1 O. s. p.). 24. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods.1 O. s. p., „súd“ porušil ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Dôkaz: Rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008. „42“. Považuje za potrebné obiter dictum vyjadriť sa aj k záveru súdu o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov. V tejto súvislosti poukazuje na to, že samotný zák. o spotrebiteľských úveroch č.258/01 Z. z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zák. súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmeniek, ani nevylučuje použitie určitých doložiek a p. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú

akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie § 4 ods.6 a použitia spojenia v čase vyplnenia, ako aj zo slov vyplnenú veriteľom, je zrejmé, že zákonodarcu pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie v čase vystavenia, resp. by vylúčil vyplňovanie „znenie“ zo strany veriteľa. Z uvedeného preto vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek. 25. Súd vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon. Uvedený záver súdu však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovanou a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše mu nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. 26. Súd vyhodnotil uplatnený nárok zo zmenky ako zjavne neopodstatnený a pohľadávku za neprípustnú. Opakoval skutočnosti uvedené v 25. bode. 27. Súd označil uplatnenú pohľadávku za zjavne neopodstatnenú a návrh za neprípustný. Podľa Nariadenia je však možné v zmysle jeho čl.4 považovať uplatnený nárok za zjavne neopodstatnený len vtedy, ak nie sú splnené podmienky konania podľa O. s. p. alebo žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná. Nárok sa v zmysle nariadenia považuje za neprípustný, ak nie je v podmienkach SR vymáhateľný súdnou cestou. V danom prípade boli splnené všetky podmienky konania v zmysle O. s. p. a nárok je vymáhateľný súdnou cestou. Predikcia súdu je zásadne mylná. 28. V odôvodnení rozhodnutia súd poukazuje na rozsudok ESD C-419/2011 z 14.3.2013. Súd z tohto rozsudku odvodzuje oprávnenie z úradnej moci skúmať postavenie žalovanej ako spotrebiteľa. 29. Uvedený záver súdu však z predmetného rozsudku absolútne nevyplýva. V konaní C-419/2011 je riešená celkom odlišná prejudiciálna otázka, než by sa mohla týkať tohto konania. Prejudiciálnou otázkou sa mala vyriešiť existencia právomoci súdu konať, ak právomoc súdu je odvodená od charakteru žalovaného ako spotrebiteľa. V tomto konaní niet sporu, či neistoty o právomoci súdu konať. Súd svoju právomoc považoval za danú a žiadny z účastníkov právomoc nespochybnil. 30. Uvedený rozsudok sa zároveň týka výkladu odlišných predpisov EÚ, než konajúci súd v tomto konaní aplikuje, resp. než na aké súd aplikuje predmetný rozsudok. 31. Navyše v konaní C-419/2011 je celkom odlišný skutkový základ veci, ktorý činí predmetný rozsudok neaplikovateľným na prejednávajúcu vec. Týmto podstatnými skutkovými odlišnosťami sú i. a., že súd charakter účastníka konania ako spotrebiteľa neskúmal z úradnej povinnosti (ako to uvádza súd vo svojom rozsudku), ale charakter účastníka pre určenie právomoci súdu bol skúmaný na návrh žalovaného a zároveň predmetom konania C-419/2011 bol nárok zo zmenky uplatnený priamo remitentom (prvým majiteľom) zmenky, pričom predmetom tohto konania je nárok uplatnený zo strany indosatára. Uvedený rozdiel v osobách, ktoré zmenku uplatňujú má osobitný význam v nadväznosti na možnosť vznášať a uplatňovať kauzálne námietky v súvislosti s § 17 ZŠZ, ktoré súd celkom opomenul. 32. Súd dospel k záveru, že dohodnutý zmenkový úrok 0,25 % denne je v rozpore s dobrými mravmi, a teda v tejto časti považuje zmenku za čiastočne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. 33. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že zmenku vystavila žalovaná. Túto dobrovoľne podpísala, pričom išlo o prejav jej slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. Žalovaná teda mala vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25 % denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasila. 34. V tejto súvislosti je na mieste poukázať na rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia cituje). 35. Poukazuje aj na rozsudok NS ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbíрке soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004; aj z jeho odôvodnenia cituje). 36. V okolnostiach rozhodnutia, súdu je potrebné poukázať predovšetkým na nespornosť jej záväzku za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovanej zaplatiť aj zmenkový úrok je „tade“ platný a má byť priznaný v súdnom konaní. Zmenkový úrok má byť priznaný o to viac, ak žalovaná žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala. 37. Zároveň poukazuje na podporu svojich tvrdení na doterajšie rozhodnutia OS v skutkovo a právne obdobných veciach, v ktorých mu priznali nárok v plnom rozsahu, a to konkrétne: rozsudok OS Lučenec 13C 88/2013 z 13.2.2014, OS Revúca 3C 8153/2013 zo 6.3.2014 a OS Martin 8C/198/2013 z 11.2.2014 (z ich odôvodnenia cituje). 38. Zároveň poukazuje aj na rozsudok KS Nitra 5Co/16/2010 z 3.2.2010 (aj z jeho odôvodnenia cituje), v ktorom vyslovil, že zmluvná pokuta (ďalej len pokuta) 0,25 % z istiny za každé omeškania nie je neprímeraná vzhľadom na účel, ktorý pokuta ako zabezpečovací inštitút zabezpečuje. Uvedený rozsudok sa síce týka inštitútu pokuty, avšak ide o majetkovú sankciu, ktorá má zabezpečiť, aby zmluvná strana zaplatila riadne a včas a v prípade, ak sa tak nestane, slúžila ako sankcia „sa“ nedodržanie zmluvných podmienok. V zmenke napísaný zmenkový úrok má rovnakú funkciu ako pokuta, a preto je uvedené rozhodnutie aplikovateľné na tento spor. 39. Súd ďalej uvádza, že zmenka je síce založená na

prísnej formálnosti zmenkových vzťahov a vo všeobecnosti sa neskúma kauza právneho vzťahu, avšak v tomto prípade by došlo k porušeniu účastníkov s neužitím tohto inštitútu a to bez možnosti súdnej kontroly. Súd poukázal na nález VI.ÚS 457/2010 Ústavného súdu CZ. K tomu avšak uvádza, že vo veci, ktorou sa zaoberal Ústavný súd CZ, došlo zo strany odporcu/žalovaného k obrane - odporca vzniesol námietky voči zmenkovému platobnému rozkazu. Okrem toho je nevyhnutné poukázať „ja“ na to, že v tomto prípade navrhovateľ/žalobca inicioval konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu podľa vnútroštátneho práva ČR. 40. V odôvodnení rozhodnutia súd poukazuje na rozhodnutie Nemeckého najvyššieho súdu (BGH) 25.2.1965 (ďalej len NNS) - II. „Zeitschrift“ für das gesamte Handelsrecht und Wirtschaftsrecht 191/62 Hamm]. Z tohto rozhodnutia má údajne vyplývať prelomenie zásady zmenky ako abstraktného cenného papiera. 41. Uvádza, že obsah tohto rozhodnutia mu nie je známy a toto rozhodnutie mu nie je dostupné. Súd vo svojom rozhodnutí necituje významné časti rozhodnutia, ktoré by umožňovali dospieť k hodnoteniu, ktoré vykonal vo svojom odôvodnení. Z tohto dôvodu nie je možné k použitiu tohto rozhodnutia pre prejednávany prípad zaujať relevantné stanovisko. 42. Vo všeobecnosti je však možné konštatovať, že toto rozhodnutie nie je aplikovateľné na prejednávany prípad, a to z dôvodu, že rozhodnutie NNS je takmer 50 rokov staré. V období jeho vzniku prakticky neexistovalo Európske spotrebiteľské právo, na ktorom súd založil svoje rozhodnutie. Zároveň, ak súd nebol schopný na podporu svojho názoru o prelomení zásady abstraktnosti zmenky nájsť neskoršie rozhodnutie, zrejme ide o prekonaný a ojedinelý názor, z ktorého nie je možné vychádzať. 43. Akokoľvek, rozhodnutie NNS nemôže negovať aplikáciu platnej právnej úpravy, ktorá je súčasťou právneho poriadku SR (zák.č.191/50 Sb.). 44. V neposlednom rade je potrebné konštatovať, že NNS pri rozhodovaní vo veci rozhodoval podľa nemeckého práva, ktoré sa nepochybne v oblasti zmenkového práva odlišuje od slovenského zmenkového práva, ktoré je súd povinný aplikovať v tejto veci. Súd sa vo svojom rozhodnutí nijakým spôsobom nevysporiadal so zhodou či rozdielnosťou právnej úpravy Nemecka a SR. Použitie záverov cudzích súdov, ktoré aplikujú svoje právo na slovenské právne prostredie považuje za neprijateľné. 45. Cituje čl.144 Ústavy SR. Súd nemôže rozhodovať spor na základe nemeckého práva alebo s použitím nemeckej judikatúry. 46. Záveru súdu o prelomení abstraktnosti zmenky, ktorý vyplýva z takmer 50 ročného rozhodnutia NNS, priamo odporuje záver NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (cituje, čo sa v ňom uvádza. 47. Poukazuje na rozsudok NS ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbíreke soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004) a z jeho odôvodnenia cituje. 48. Vzhľadom na to, že NS ČR pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, je tento judikát aplikovateľný na prejednanú vec. Z uvedeného judikátu vyplýva jednoznačná nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom. Zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný a samostatný záväzok, celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. 49. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zák. o spotrebných úveroch a, že tomuto zák. odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zák. predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku. Uplatnený jeho nárok je tak v rozsahu dôvodný. Uvedené závery potvrdzuje uznesenie KS v Prešove 10Co/79/2013 z 5.9.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci. Cituje, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. A takisto uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené jeho závery. Cituje, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zmeniť rozsudok, tak že návrhu na uplatnenie pohľadávky sa v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhrada trov odvolacieho konania: 24,9 € bez DPH za podané odvolanie a 8,58 € bez DPH režijný paušál, a to všetko navyšené o DPH. Príloha: Rozsudok NS SR 5Obo/3/2008 z 22.10.2008, Uznesenie KS v Prešove 10Co 79/2013 z 5.9.2013, Uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013.

4. Podľa 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa ods.2 prvá veta cit. ust. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Podľa § 474 CSP tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2016.

7. Rozsudok, vo výroku o zastavení zmenkového úroku vo výške 0,09 % denne zo sumy 387 € od 25.8.2010 do 16.10.2010, zo sumy 321 € od 17.12.2010 do zaplatenia, nebol odvolaním [posudzovaným podľa jeho obsahu (§ 124 ods.1 CSP - každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu)] napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmaný.

8. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a rozsudok potvrdil

podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správny, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na čom nič nemení ani odvolanie.

9. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

10. Odvolacím dôvodom upraveným v § 205 ods.2 O. s. p. zodpovedajú (v základných rysoch) odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 CSP.

11. Podľa § 221 ods.1 O. s. p. súd rozhodnutie zrušil, len ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali a j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

12. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumel procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemohol uplatniť konkrétne procesne práva priznané mu O. s. p.

13. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p., teraz § 365 ods.1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a, žeby konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu.

16. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť (§ 387 ods.3 CSP): Vzhľadom na to, že na zmenke (fotokópia na č.l.4) je uvedené č. spotrebiteľskej zmluvy, žalobca pri nadobudnutí zmenky vedel, že ide o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky podľa § 17 ZZŠ a z údajov o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, informujúca o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu je tak v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 O. z. (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), ako aj so zák.č.258/01 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010, pretože indosácia zmenky zabezpečujúcej záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy je - v posudzovaných okolnostiach prejednávanej veci - v rozpore s § 4 ods. 6, 7 cit. zák.č.258/01 Z. z.

18. Napadnutý rozsudok je v úplnom súlade s ustálenou rozhodovacou súdnou praxou (§ 393 ods.3 CSP) formulovanou v SPOLOČNOM STANOVISKU občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s

uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejneným pod č.93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015.

19. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

21. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech vo veci, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovanej v ňom žiadne trovy nevznikli.

23. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.